

Formanden: Inden vi gaa over til Behandlingen af dette Lovforslag, skal jeg gøre opmærksom paa, at der i Betænkningen er indløbet et Par Fejl. I Ændringsforslag Nr. 1 er det sidste Stykke: „Disse Arbejder fuldføres i Løbet af 6 Aar fra 1. April 1908 at regne“ o. s. v., kommet ind ved en Fejltagelse, idet der under Nr. 3 er stillet et Ændringsforslag, som er tilstrækkeligt til Opnaaelse af det dermed tilsigtede. — I Ændringsforslag Nr. 6 staar der: „I 4de Linie ændres „ $\frac{1}{2}$ “ til „350,000 Kr.““. Der skal staa: ændres til „ $\frac{1}{2}$ Million Kr.“ o. s. v. Disse to Fejl rettes herved.

Lovforslagets Paragraffer med de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Breinholt): I Tilslutning til Formandens Rettelse i det af et Mindretal stillede Forslag, skal jeg, idet jeg indrømmer Rigtigheden af Formandens Udtalelse, ogsaa tilføje en Rettelse. Der staar nemlig, at Forslaget under Nr. 1 er stillet „af et Mindretal (Breinholt, Buhl, Dalsgaard, Lauridsen, Villars Lunn, Nordby og Scheel)“, men der er udeladt „og subsidiært la Cour“. Det tillader jeg mig herved at rette.

Man vil formentlig være ret enig med mig i, at det just ikke er noget særlig misundelsesværdigt Hverv, som er tildelt mig, naar jeg nu skal optræde som Ordfører for et Udvalg, i hvilket der ikke har kunnet danne sig et Flertal om noget som helst Forslag, end ikke et relativt Flertal, som jeg har kunnet føre Ordet for. Man vil neppe i Rigsdagens Annaler kunne finde Sidestykke hertil. i alt Fald mindes jeg i min nu snart 40-aarige Rigsdagsvirksomhed ikke noget Sidestykke hertil. — Der er stillet 2 Ændringsforslag til Lovforslaget, begge stillede af Mindretal, og jeg, der tilhører det ene af dem, kan selvfølgelig derfor ikke anbefale eller føre Ordet for dem begge. Under disse ret vanskelige Forhold haaber jeg, at ærede Medlemmer ville bære over med en mangelfuld Udførelse af det Hverv, som jeg kan sige næsten er blevet mig paatvunget, thi det vil skorte paa Udførelsen, ikke blot fordi jeg i det hele taget befinder mig i denne vanskelige Situation, men ogsaa fordi min Stemme i Dag er meget daarlig anlagt paa at holde et længere Foredrag. Jeg trøster mig derfor til at finde Overbærenhed hos ærede Medlemmer, trøster

mig saa meget sikrere dertil, som jeg haaber, at man vil være vel tilfreds med, at jeg fatter mig i den størst mulige Korthed, thi efter den lange Samlings anstrengende Arbejde længes vistnok Medlemmerne saa godt som alle efter hurtigst muligt at faa Ende paa Samlingen, og i de allersidste Timer vil jeg derfor nødig forlænge den mere end højst nødvendigt. I Henhold til denne min Hensigt kunde jeg maaske indskrænke mig til foreløbig at henvise til den Beretning, der findes i Betænkningen om Udvalgets Arbejde, et ret trælsomt, men paa ingen Maade ubehageligt Arbejde, idet det ganske vist paa den ene Side har haft den store Mangel, at der ikke kom noget enigt Resultat ud af Forhandlingerne, men samtidig havde det det i alt Fald for mig store Lyspunkt, at alle Forhandlingerne i Udvalgets ikke mindre end 21 Møder drejede sig om saglige Forhold og ikke vare prægede af Partipolitik. Jeg tror som Formand i Udvalget at skyldte mine ærede Kolleger i dette en Tak og en virkelig Anerkendelse derfor. Ganske vist er der, siden Udvalget sluttede sit Arbejde, sivet Rygter ud om, at en politisk Bacille var i Færd med at bore sig ind i Sagen. Jeg ved ikke, om dette Rygte har synderlig paa sig, jeg haaber det ikke, thi det er vel som oftest saa, at naar Politikken bemægtiger sig en Sag, gaar Sagligheden som Regel fallit.

Der er, som jeg før nævnte, stillet 2 Ændringsforslag, begge af Mindretal, og det er jo ganske naturligt og vel ligefrem paabudt, at jeg dvæler ved det Forslag, som er stillet af det Mindretal, hvortil jeg selv hører. Derimod skal jeg i alt Fald i Øjeblikket ikke dvæle ved eller fremsætte en eneste kritisk Bemærkning til det Forslag, der er stillet af det andet Mindretal. Dermed skal jeg vente, til dets ærede Ordfører har motiveret det.

Ligesom jeg med Hensyn til Beretningen om Udvalgets Arbejde har tilladt mig at henvise til den ret udførlige Beskrivelse, som findes i Betænkningen, saaledes vil jeg ogsaa gerne henvise til de Momenter, der i Betænkningen ere anførte til Gunst for det Forslag, for hvilket jeg fører Ordet. Der er dog et enkelt Moment, som jeg, idet jeg opretholder alle de andre, kunde ønske at understrege lidt stærkere og uddybe lidt mere. Naar det i Betænkningen hedder, at det Forslag, som Talen her er om, er tilfredsstillende, er det, fordi efter vor Formening komme alle de Spørgsmaal, som have været under Debat, her til en endelig og fuld Af-